

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9464

гр. София, 30.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **11638** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда е по чл.166 от АПК, вр.чл.80, ал.3 от ЗДС.

С Определение №9210/22.11.2021 г. съдът отхвърли на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.80, ал.3 ЗДС искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], управлявано и представлявано от П. П. Б., чрез процесуалния му представител-адв.И. И. Й. Т., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ДС-20-2 от 12.11.2021 г., издадена от областния управител на Област С..

Определението е оспорено с частна жалба, постъпила в АССГ на 24.11.2021 година, която към настоящия момент е в процедура по отстраняване на нередовност.

Междувременно е постъпило ново искане от жалбоподателя за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, обективизирано в молба, заведена с вх.№41861/30.11.2021 г. по регистъра на АССГ.

В молбата се твърдят следните „нови факти и обстоятелства, възникнали след издаване на заповедта“, а именно че:

1. Управителят на [фирма] П. П. Б. от днес е самокарантиниран, със симптоми на ковид. В същото състояние са двама от ръководните служители на дружеството. В настоящата пандемична обстановка за дружеството е невъзможно да организира намирането на друго производствено помещение /с идентична площ от близо 1000 кв.м./ и да организира пренасянето на десетки бюра, техника, производствени машини и десетки други трудноподвижни вещи. Още повече, че наемодателят Министерство на културата към момента не осигурява достъп за транспортни средства до офиса на дружеството, дори за товаро-разтоварни дейности. Във връзка с това е подадена жалба до СРП за самоуправство.
2. След издаване на заповедта на Областния управител, е иницииран гражданскоправен спор относно наличието на наемни правоотношения между доверителя ми [фирма], и Министерство на културата, по чието искане Областният управител е издал заповедта за изземване.

Делото е т.д.2445/2021г. СГС VI-4 с-в, образувано по искова молба от 25 ноември 2021г.

По това дело поисканата обезпечителна мярка - спиране на изпълнението на заповедта за изземване било отхвърлено с 26.11.2021 г., тъй като СГС приел, че не е компетентен да постанови такава мярка, тъй като това е в правомощията единствено на административния съд.

В случай че имотът бъде иззет, то разглеждането на посоченото висящо гражданско дело било безпредметно. Спорът би бил предрешен предварително, със силата на административната принуда, въпреки че наемните правоотношения са гражданскоправни и към договора за наем е приложим Законът за задълженията и договорите

3. Дружеството не разполага с друго помещение, в което да осъществява дейността си. Предварителното изземване щяло да доведе до преустановяване на осъществяваната дейност от наемателя, което пряко ще рефлектира върху имуществената сфера на жалбоподателя.

С оглед на изложеното, съдът обуславя следните изводи:

За да е допустимо новото /второ/ искане за спиране на предварителното изпълнение, то следва да е обосновано с нови факти- такива, които са настъпили след постановяването по първото искане на жалбоподателя определение по чл.166 АПК- Определение №9210/22.11.2021 г., в случая.

Новите факти по смисъла на чл.166 АПК-тези, които са настъпили след издаването на заповедта по чл.80 ЗДС са релевантни за основателността на искането и всички те е следвало да бъдат релевиранни с първоначалното искане до съда по чл.166 АПК.

В случая единствените нови факти, настъпили след 22.11.2021 г., на които се позовава искателят са тези по т.1.

Те са достатъчни да обусловят допустимостта на новото искане по чл.166 АПК.

Разгледано по същество обаче, новото искане е неоснователно.

Твърденията, че управителят на [фирма] П. П. Б. от днес е самокарантиниран, със симптоми на ковид, като в същото състояние били и двама от ръководните служители на дружеството, е изцяло голословно. То не е подкрепено с никакви обективни данни-резултат от Р. тест за COVID-19 или бърз антигенен тест, или лекарско предписание, приложени към молбата. В този смисъл за съда изглежда да е вероятно самокарнтирането на управителя на дружеството /ако е вярно/ да е единствено с цел създаването на ново обстоятелство за подаването на процесното искане.

Вероятно е със същата цел да се оспорва и получаването на известие за предсрочното прекратяване на договора. Такова оспорване не се съдържа в жалбата до съда, в която е инкорпорирано първото искане по чл.166 АПК, на който факт съдът се позова в определението си от 22.11.21 година. Именно това позоваване на съда изглежда да е мотивирало жалбоподателя, с новата молба от 30.11.21 година да оспори този факт за първи път. Освен това следва да се посочи, че такова оспорване не е отразено и в Констативен протокол от 22.10.21 година /л.61-л.63 от делото/. Видно от същия констативен протокол, г-н П. Б. е оспорил съвсем други факти-факта, че представлява дружеството-жалбоподател, както и факта, че договорът е прекратен, тъй като в последните четири месеца /до 22.10.21 година, бел. на съдията/ дружеството заплащало наем.

Отделно от това, жалбоподателят е юридическо лице-търговец и следва да е организирано дейността си с грижата на добрия търговец по начин, който позволява

спазването на установения правен порядък, вкл. и при възникване на препятствие за управителя му-физическо лице. В качеството си на търговец, дружеството следва да може да осъществява дейността си при свободни пазарни условия, наравно с всички останали частноправни субекти, и при условията, които са относими за всички.

Не на последно място, по делото има упълномощен адвокат, на който няма пречка да бъде възложена и допълнителна дейност във връзка с освобождаването на имота.

С оглед на изложеното, съдът намира, че твърдените нови факти, освен че изцяло недоказани, дори и хипотетично да бяха верни, не могат да обуславят извод извод за основателност на искането, поради което то се отхвърля.

По отношение на останалите твърдени с процесната молба факти, то същите не са нови-въведени са с първоначалното искане и по тях съдът вече се произнесе с определението си от 22.11.21 година. Повторното им обсъждане, както съдът вече посочи, е недопустимо. Само за пълнота съдът препраща към изложените от него мотиви в определението от 22.11.21 година, които поддържа изцяло. Дори и дружеството да претърпи вреди от предварителното изпълнение, те ще са само имуществени и при евентуална основателност на жалбата могат да бъдат обезщетени по реда на ЗОДОВ. Дружеството не оспорва правото на собственост на държавата, а именно за неговата защита законодателят е установил възможността за изземване на имота по административен ред и е допуснал предварително изпълнение на заповедта за изземване-чл.80 ЗДС. Що се отнася до предявения иск за установяване съществуването на наемно правоотношение пред Софийския градски съд, то същият е предявен с искова молба от 25.11.2021 година, т.е. след издаването на оспорената заповед на 12.11.21 година. По арг. от чл.142, ал.1 АПК, нейната законосъобразност обаче се преценява към момента на издаването ѝ. Предявеният иск и наличието на висящо дело би могло да има други правни последици, които не следва да се преценяват с определението по реда на чл.166 АПК.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.80, ал.3 ЗДС НОВОТО искане на [фирма], ЕИК[ЕИК], обективизирано в молба, заведена с вх.№41861/30.11.2021 г. по регистъра на АССГ, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ДС-20-2 от 12.11.2021 г., издадена от областния управител на Област С.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реса на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: